

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU

lietā Nr. 2011-12-01

Rīgā

2012. gada 1. martā

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs Gunārs Kūtris, tiesneši Kaspars Balodis, Aija Branta, Kristīne Krūma, Uldis Ķinis un Sanita Osipova,

pēc Latvijas Republikas tiesībsarga pieteikuma,

pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 85. pantu un Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu, 17. panta pirmās daļas 8. punktu, kā arī 28.¹ pantu,

rakstveida procesā 2012. gada 21. februāra tiesas sēdē izskatot lietu

„Par Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībnieku un Černobiļas atomelektrostacijas avārijas rezultātā cietušo personu sociālās aizsardzības likuma pārejas noteikumu 1. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam”,

konstatēja:

1. Latvijas Republikas Saeima 1999. gada 9. septembrī pieņēma Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībnieku un Černobiļas atomelektrostacijas avārijas rezultātā cietušo personu sociālās aizsardzības likumu (turpmāk – Černobiļas likums).

Ar 2010. gada 13. maija likuma grozījumiem Černobiļas likuma pārejas noteikumu 1. punkts (turpmāk – apstrīdētā norma) tika izteikts jaunā redakcijā.

Apstrīdētā norma noteic, ka invaliditātes pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas, kas piešķirtas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai un aprēķinātas kaitējuma atlīdzības apmērā, pārrēķina, ievērojot šādus nosacījumus:

1) pārrēķinu veic, izmantojot šādu formulu:

$P = 90 \% VS \times DZ$, kur

P ir pensijas apmērs (latos),

VS – darba samaksa – Centrālās statistikas pārvaldes aprēķinātā mēneša vidējā bruto darba samaksa sabiedriskajā sektorā strādājošajiem par 2010. gada I ceturksni (latos),

DZ – darbspēju zaudējuma pakāpe (procentos);

2) visas invaliditātes pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas, kas piešķirtas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai un aprēķinātas kaitējuma atlīdzības apmērā, pārrēķina ar 2010. gada 1. jūliju;

3) ja pārrēķinātās pensijas apmērs pēc stāvokļa uz 2010. gada 1. jūliju ir mazāks, nekā tas bija pirms pārrēķina, saglabā iepriekšējo pensijas apmēru;

4) ja personai, kurai piešķirta invaliditātes pensija, pēc 2010. gada 1. jūlija mainās darbspēju zaudējuma pakāpe (procentos) vai invaliditātes smaguma pakāpe, pensiju pārrēķina, izmantojot šā punkta 1. apakšpunktā norādīto formulu, ņemot par pamatu no jauna noteikto darbspēju zaudējuma pakāpi (procentos) un visus tos indeksus, kuri saskaņā ar likumu „Par valsts pensijām” attiecīgajai pensijai piemēroti laikposmā no 2010. gada 1. jūlija līdz pensijas pārrēķinam;

5) ja darbspēju zaudējuma pakāpe (procentos) vai invaliditātes smaguma pakāpe personai paaugstinās, pārrēķinātās pensijas apmērs nedrīkst būt mazāks par pensijas apmēru pirms pārrēķina.

2. Pieteikuma iesniedzējs – Latvijas Republikas tiesībsargs (turpmāk – Tiesībsargs) – lūdz Satversmes tiesu izvērtēt apstrīdētās normas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91. pantam.

Tiesībsargs norāda, ka apstrīdētajā normā ietvertais tiesiskais regulējums novērš atšķirīgo attieksmi pret invaliditātes pensijas un apgādnieka zaudējuma

pensijas saņēmējiem. Tomēr šis regulējums ierobežojot to personu tiesības uz kaitējumu kompensējošu sociālo nodrošinājumu, kuras invaliditātes pensijas vietā saņem vecuma pensiju.

Tiesībsargs uzskata, ka personas ar Černobiļas atomelektrostacijas (turpmāk – Černobiļas AES) avārijas rezultātā iegūtu invaliditāti, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, atrodies vienādos un salīdzināmos apstākļos ar personām, kuras joprojām saņem invaliditātes pensiju kaitējuma atlīdzības apmērā. Šādu viedokli Tiesībsargs pamato ar Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr. 2009-46-01 paustajiem apsvērumiem, ka Černobiļas AES avārijas rezultātā iegūtā invaliditāte esot personu grupas kopējā raksturojošā pazīme. Kaut arī, sasniedzot pensionēšanās vecumu, iestājoties citi sociālie riski, invaliditāte saglabājoties neatkarīgi no pensionēšanās vecuma sasniegšanas.

Nedz Černobiļas likums, nedz likums „Par valsts pensijām” neparedzot vecuma pensijas pārrēķināšanu personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija sakarā ar likumā noteiktā vecuma sasniegšanu. Tādējādi apstrīdētā norma pieļaujot atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos.

Tiesībsargs atzīst, ka apstrīdētajai normai ir leģitīms mērķis, tas ir tiesiskuma nodrošināšana un to personu aizsardzība, kurām invaliditātes pensija kaitējuma atlīdzības apmērā piešķirta līdz Černobiļas likuma spēkā stāšanās dienai. Tomēr apstrīdētā norma neesot piemērota tās leģitīmā mērķa sasniegšanai. Personas, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, turpinot saņemt pensiju, kuras apmērs var būt aprēķināts, pamatojoties uz tiesību normu, kura ar Satversmes tiesas 2010. gada 2. februāra spriedumu lietā Nr. 2009-46-01 tika atzīta par neatbilstošu Satversmei.

Pieteikuma papildinājumos Tiesībsargs noraida Latvijas Republikas Saeimas argumentu, ka pieteikumā pēc būtības esot apstrīdēta tiesību normas neesamības jeb likuma roba atbilstība Satversmei. Tiesībsargs norāda, ka likumdevējam nekad neesot bijis mērķa noteikt pensijas pārrēķinu personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija. Tā kā par likuma robu esot uzskatāma vienīgi likuma plānam pretēja nepilnība, neesot pamata

vecuma pensijas saņēmēju neiekļaušanu apstrīdētajā normā uzskatīt par likuma robu.

3. Institūcija, kas izdevusi apstrīdēto normu, – **Latvijas Republikas Saeima** (turpmāk – Saeima) – nepiekrīt Tiesībsarga viedoklim un uzskata, ka apstrīdētā norma atbilst augstāka juridiskā spēka tiesību normām.

Saeima norāda, ka apstrīdētā norma esot sagatavota un pieņemta, izpildot Satversmes tiesas 2010. gada 2. februāra spriedumu lietā Nr. 2009-46-01. Apstrīdētā norma novēršot nepamatoti atšķirīgo attieksmi pret invaliditātes pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas saņēmējiem, kas tika konstatēta Satversmes tiesas spriedumā.

Vērtējot apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. pantam Tiesībsarga norādītajā kontekstā, Saeima esot secinājusi, ka Tiesībsargs apstrīdējis neesošas tiesību normas atbilstību Satversmei. Proti, apstrīdētā norma, pēc Tiesībsarga ieskata, neatbilstot Satversmes 91. pantam tiktāl, ciktāl tajā ietvertais regulējums netiekot attiecināts arī uz vecuma pensijas saņēmējiem. Saeima norāda uz Satversmes tiesas praksi, kurā esot atzīts, ka Satversmes tiesa var izvērtēt tikai tiesību aktos formulētas tiesību normas un nevar izvērtēt neesošas normas atbilstību augstāka juridiskā spēka tiesību normai.

Likumdevēja mērķis bijis Černobiļas likumā noregulēt to pensiju piešķiršanas nosacījumus, kuras nav saistītas ar noteikta vecuma sasniegšanu, kad rodas tiesības uz vecuma pensiju. Vecuma pensijas piešķiršanas kārtību visām personām nosakot likums „Par valsts pensijām”. Atbilstoši likumdevēja gribai un Černobiļas likuma mērķim vecuma pensijas piešķiršanas un pārrēķināšanas kārtība neesot ietverama apstrīdētajā normā. Tādēļ Saeima uzskata, ka Tiesībsargs ir apstrīdējis tādu neesošu tiesību normu, kuras pieņemšana ir likumdevēja kompetencē.

Normatīvajos aktos nostiprināto sociālo garantiju paplašināšana, tajās ietverot arī atšķirīgu vecuma pensijas piešķiršanas vai pārrēķināšanas kārtību, esot likumdevēja tiesībspolitiskas izšķiršanās jautājums, kam iespējami vairāki risinājumi. Tādējādi likumdevējam politiskā procesā esot tiesības izvērtēt, vai

šādas garantijas ir nepieciešamas un, ja ir nepieciešamas, kāds būtu piemērotākais to apmērs un piešķiršanas nosacījumi.

Personas ar Černobiļas AES avārijas rezultātā iegūtu invaliditāti, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, neatrodies vienādos un salīdzināmos apstākļos ar personām, kuras saņem invaliditātes pensiju kaitējuma atlīdzības apmērā. Abas personu grupas atrodies atšķirīgu sociālo risku apstākļos, kas radot pamatu sniegt tām atšķirīgus sociālās drošības pakalpojumus.

Invaliditātes pensija tiek piešķirta darbspējīga vecuma personām, kam iestājusies invaliditāte, kuras dēļ nepieciešams atvietot personas negūtos ienākumus. Savukārt vecuma pensijas mērķis esot personai, kura vairs nav darbspējīgā vecumā, nodrošināt zināmu ienākumu atvietošanu sakarā ar vecuma iestāšanos, kad persona vairs nav spējīga pati strādāt un gūt sev ienākumus. Pret šo risku persona bijusi ilgstoši apdrošināta un veidojusi uzkrājumus. Tādējādi apstrīdētā norma nepārkāpjot Satversmes 91. pantā noteikto tiesiskās vienlīdzības principu, jo paredzot atšķirīgu regulējumu atšķirīgos apstākļos esošām personām.

4. Pieaicinātā persona – Labklājības ministrija – pauž viedokli, ka personas ar Černobiļas AES avārijas rezultātā iegūtu invaliditāti un personas, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija kaitējuma atlīdzības apmērā, neatrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos. Šīs personu grupas atrodies atšķirīgu sociālo risku apstākļos, kas radot pamatu sniegt tām atšķirīgus sociālās drošības pakalpojumus.

Spēkā esošais normatīvais regulējums nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visiem invalīdiem, kuriem invaliditātes pensijas vietā ir piešķirta vecuma pensija. Paredzot vecuma pensijas pārrēķinu tikai vienai personu grupai, tiktu radīta nepamatoti atšķirīga attieksme pret citām personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija.

Labklājības ministrija norāda, ka apstrīdētā norma tika izstrādāta, sadarbojoties ar biedrību „Latvijas Savienība „Černobiļa””. Biedrība esot atbalstījusi Labklājības ministrijas sagatavoto apstrīdētās normas projektu.

5. Pieaicinātā persona – **Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra** – pievienojas Saeimas viedoklim un norāda, ka personas ar Černobiļas AES avārijas seku likvidēšanas rezultātā iegūtu invaliditāti, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, un personas, kuras saņem invaliditātes pensiju, neatrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos. Tās esot dažādas sociālā riska grupas, un līdz ar to tām paredzēts atšķirīgs normatīvais regulējums.

6. Biedrība „Latvijas Savienība „Černobiļa”” (turpmāk – Černobiļas biedrība) pauž viedokli, ka grozījumi, kas paredzētu pensijas pārrēķināšanas nosacījumus personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, būtu izdarāmi likumā „Par valsts pensijām”. Šādu viedokli Černobiļas biedrība esot paudusi arī Labklājības ministrijai un Saeimas Sociālo un darba lietu komisijas priekšsēdētājam A. Barčai.

Černobiļas biedrība norāda, ka lielai daļai personu, kurām invaliditāte noteikta pirms 2000. gada 1. janvāra, neesot veikts pensijas pārrēķins apstrīdētajā normā noteiktajā kārtībā.

Satversmes tiesa secināja:

7. Saeima ir norādījusi, ka likumdevēja mērķis bija Černobiļas likumā regulēt tādu pensiju piešķiršanas nosacījumus, kuras nav saistītas ar likumā noteiktā vecuma sasniegšanu, kad rodas tiesības uz vecuma pensiju. Vecuma pensijas izmaksa esot saistīta ar pieņemumu, ka persona darbspējas zaudē ar likumā noteiktā vecuma sasniegšanu, un vecuma pensija tiek izmaksāta, pieņemot, ka darbspējas ir zaudētas pilnībā (*sk. Saeimas atbildes rakstu lietas materiālu 24. lpp.*). Šīs lietas ietvaros neesot iespējams izlemt jautājumu par vecuma pensijas piešķiršanas un pārrēķināšanas nosacījumiem attiecībā uz Černobiļas likuma 8. pantā minētajām personām, jo šādus jautājumus likuma sistēmas ietvaros nevarot regulēt. Šādi jautājumi esot regulējami likumā „Par valsts pensijām”. Černobiļas likuma un likuma „Par valsts pensijām” regulējuma jomu nošķiršanu prasot tiesību sistēmas vienotības princips (*sk. Saeimas paskaidrojumus pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem lietas materiālu 90. lpp.*).

Tādējādi Saeima ir paudusi iebildumus pret lietas tālāku izskatīšanu Satversmes tiesā, jo apstrīdētā norma regulējot vienīgi invaliditātes pensijas izmaksas kārtību, turpretim vecuma pensijas izmaksas kārtība esot regulēta likumā „Par valsts pensijām”.

Tiesībsargs ir iesniedzis pieteikumu, lai aizsargātu to personu intereses, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija. Tādējādi Satversmes tiesai ir jāpārliciecinās, vai apstrīdētā norma vispār ierobežo to personu tiesības, kuru tiesību aizsardzības labad Tiesībsargs iesniedzis pieteikumu Satversmes tiesā. Ja pastāv šaubas par to, vai apstrīdētā norma vispār ierobežo to personu tiesības, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, šis jautājums ir izvērtējams pirms pārējiem lietas dalībnieku paustajiem argumentiem.

Līdz ar to Satversmes tiesai visupirms ir jāizvērtē, vai apstrīdētā norma ierobežo to personu tiesības, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija.

8. Satversmes tiesa jau iepriekš ir skatījusi lietu Nr. 2009-46-01, kurā tika vērtēta apstrīdētās normas agrākās redakcijas atbilstība vienlīdzības principam. Lietā nav strīda par to, ka apstrīdētā norma paredz vienlīdzīgu attieksmi pret invaliditātes pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas saņēmējiem (*sk. Tiesībsarga pieteikumu lietas materiālu 1. lpp. un Saeimas atbildes rakstu lietas materiālu 22. lpp.*). Tādējādi Satversmes tiesai nav pamata vērtēt, vai Saeima, pieņemot apstrīdēto normu, ir rīkojusies atbilstoši Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr. 2009-46-01 paustajām atziņām.

Līdz ar to lietā nav strīda par atšķirīgu attieksmi pret apstrīdētajā normā minētajām personu grupām.

9. Sociālās apdrošināšanas jomu Latvijā regulē dažādi normatīvie akti. Izskatāmās lietas kontekstā nozīme ir Černobiļas likumam un likumam „Par valsts pensijām”. Abi minētie normatīvie akti regulē sociālās apdrošināšanas sistēmas darbību, tomēr katrs no tiem regulē savu specifisko jautājumu loku.

9.1. Saeima norāda, ka Černobiļas likuma mērķis nav bijis regulēt ar vecuma pensijas piešķiršanu saistītus jautājumus (*sk. Saeimas atbildes rakstu lietas materiālu 24. lpp.*). Šo apstākli ir atzinis arī Tiesībsargs (*sk. Tiesībsarga atbildes uz jautājumiem lietas materiālu 69. lpp.*). Turklāt arī Černobiļas biedrība ir norādījusi uz nepieciešamību izdarīt grozījumus likumā „Par valsts pensijām”, nevis Černobiļas likumā (*sk. Černobiļas biedrības viedokli lietas materiālu 60. lpp.*).

Atbilstoši Černobiļas likuma 2. pantā definētajiem mērķiem šis likums nosaka Černobiļas AES avārijas seku likvidēšanas dalībnieka un Černobiļas AES avārijas rezultātā cietušās personas statusu un sociālās garantijas Černobiļas AES avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem, viņu apgādībā esošajām personām un Černobiļas AES avārijas rezultātā cietušajām personām. Savukārt apstrīdētā norma nosaka invaliditātes pensijas pārrēķināšanas kārtību tām personām, kurām invaliditāte ir noteikta pirms Černobiļas likuma spēkā stāšanās. Tādējādi ir secināms, ka likumdevējs, pieņemot Černobiļas likumu, vēlējies regulēt vienīgi invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensiju un kaitējuma atlīdzības piešķiršanas kārtību, nevis vecuma pensijas piešķiršanas un pārrēķināšanas nosacījumus. Černobiļas likums nesatur vecuma pensijas piešķiršanas vai pārrēķināšanas tiesisko regulējumu.

Līdz ar to Černobiļas likums neregulē vecuma pensijas pārrēķināšanas kārtību personām, kurām invaliditātes pensijas vietā, sasniedzot noteiktu vecumu, tiek piešķirta vecuma pensija, un nenosaka tiesību ierobežojumus šai personu grupai.

9.2. Pensiju piešķiršanas un aprēķināšanas kārtību personām, kurām invaliditātes pensijas vietā tiek piešķirta vecuma pensija, regulē likums „Par valsts pensijām”. Atbilstoši likuma „Par valsts pensijām” 17. panta pirmajai daļai invalīdiem, kas sasnieguši likumā noteikto vecumu, invaliditātes pensijas vietā piešķirama vecuma pensija.

Likums „Par valsts pensijām” paredz arī labvēlīgāku regulējumu personām, kuras pirms vecuma pensijas piešķiršanai noteiktā vecuma sasniegšanas ir saņēmušas invaliditātes pensiju. Likuma „Par valsts pensijām” pārejas noteikumu

19. punkts paredz, ka invaliditātes pensijas vietā piešķirtā vecuma pensija invaliditātes laikā nedrīkst būt mazāka par invaliditātes pensiju, kas saņemta līdz vecuma pensijas piešķiršanas brīdim. Savukārt pārejas noteikumu 29.¹ punkts noteic, ka Černobiļas AES avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem ir tiesības vecuma pensiju pieprasīt piecus gadus pirms likumā noteiktā vecuma pensijas piešķiršanas termiņa.

Minētais norāda, ka likumdevēja mērķis ir bijis visus ar vecuma pensijas izmaksu saistītos jautājumus attiecībā uz personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, regulēt likumā „Par valsts pensijām”, nevis citos normatīvajos aktos. Tādējādi visi ar vecuma pensijas piešķiršanu un pārrēķināšanu saistītie jautājumi regulējami likumā „Par valsts pensijām”, tostarp arī jautājums par apstrīdētajai normai pielīdzināma tiesiskā regulējuma noteikšanu attiecībā uz personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija.

Tādējādi iespējamais pamattiesību ierobežojums tām personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, varētu izrietēt no likuma „Par valsts pensijām”.

9.3. Satversmes tiesa secina, ka apstrīdētā norma neierobežo tiesības personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija. Tomēr likuma „Par valsts pensijām” normas pieteikumā nav apstrīdētas, turklāt lietas dalībnieki nav izteikušies par šā likuma normu atbilstību Satversmei.

No minētā izriet, ka nav pamata turpināt lietas izskatīšanu un vērtēt apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. pantam, jo pieteikumā ir apstrīdēta norma, no kuras neizriet tiesību ierobežojums personām, kurām invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija.

Līdz ar to tiesvedība šajā lietā ir izbeidzama.

10. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka likumdevējam ir plaša rīcības brīvība, izvēloties piemērotāko regulējumu Satversmē paredzēto pamattiesību īstenošanai. Satversmes tiesa nevar aizstāt likumdevēja rīcības brīvību ar savu

viedokli par racionālāko risinājumu (*sk. Satversmes tiesas 2011. gada 19. decembra sprieduma lietā Nr. 2011-03-01 20. punktu*).

Īstenojot sociālās tiesības, likumdevējs bauda plašu rīcības brīvību, ciktāl tā saprātīgi saistīta ar valsts ekonomisko situāciju, tomēr šī rīcības brīvība nav neierobežota (*sk. Satversmes tiesas 2006. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr. 2006-07-01 13.14. punktu*). Likumdevējam ir tiesības noteikt kārtību dažādu sociālo pakalpojumu apmēra aprēķināšanai, tostarp paredzēt atšķirīgu pensijas aprēķināšanas kārtību personām, kurām piešķirta invaliditātes pensija vai vecuma pensija. Tādējādi likumdevējam ir rīcības brīvība izvērtēt, vai personām, kurām Černobiļas AES avārijas rezultātā iegūtās invaliditātes pensijas vietā piešķirta vecuma pensija, būtu paredzama tāda pati pensijas apmēra aprēķināšanas kārtība kā personām, kurām joprojām ir piešķirta invaliditātes pensija. Tai pašā laikā likumdevējam saglabājas Satversmes 91. pantā noteiktais pienākums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos.

Līdz ar to jautājums par vecuma pensijas aprēķināšanas kārtības maiņu personām, kuras invaliditātes pensijas vietā saņem vecuma pensiju, ir likumdevēja kompetencē.

11. No Tiesībsarga pieteikuma izriet, ka 2010. gada 13. novembrī Tiesībsargs nosūtījis Saeimai vēstuli, kurā aicinājis likumdevēju novērst tiesiskās vienlīdzības principa pārkāpumus attiecībā uz vecuma pensijas saņēmējiem, kuri iepriekš ir saņēmuši invaliditātes pensiju Černobiļas AES avārijas seku radītā kaitējuma apmērā. Tomēr Saeima uz minēto vēstuli neesot atbildējusi, kā arī neesot uzsākusi normatīvo aktu grozījumu nepieciešamības izvērtēšanu (*sk. Tiesībsarga pieteikumu lietas materiālu 4. lpp.*). Arī no lietas materiālos esošajiem dokumentiem neizriet, ka Saeima būtu vērtējusi Tiesībsarga iesniegtos priekšlikumus.

Kā Satversmes tiesa jau ir norādījusi spriedumā lietā Nr. 2010-44-01, nebūtu pieļaujama tāda prakse, ka Saeimas komisija pēc būtības nevērtē Tiesībsarga sagatavotos ieteikumus, aizbildinoties ar to neatbilstību formāliem

kritērijiem. Tādējādi, vēl jo vairāk nebūtu pieļaujama tāda prakse, ka Saeima ignorē un atstāj bez izskatīšanas Tiesībsarga ierosinājumus.

Līdz ar to Saeimai, saņemot Tiesībsarga priekšlikumus par nepieciešamību izdarīt grozījumus normatīvajos tiesību aktos, šādi grozījumi ir jāizvērtē pēc būtības vai arī jāsniedz argumentēts viedoklis, kādēļ tas netiek darīts.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 6. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2011-12-01 „Par Černobiļas atomelektrostacijas avārijas seku likvidēšanas dalībnieku un Černobiļas atomelektrostacijas avārijas rezultātā cietušo personu sociālās aizsardzības likuma pārejas noteikumu 1. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam”, kas ierosināta pēc Latvijas Republikas tiesībsarga pieteikuma.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs

G. Kūtris